

CAGLIERO 11

List salezijanskih misija

Dragi salezijanci i prijatelji salezijanskih misija, lipanj - mjesec posvećen Presvetom Srcu Isusovu - daje nam priliku da obnovimo radikalno svjedočenje evanđeoskog života!

Papa Franjo nas svojim dubokim, jednostavnim i vrlo misionarskim stilom „gura“ prema „periferijama“ svijeta!

Nakon tri godine rada konačno je odobren i objavljen od strane Vrhovnog poglavara i njegovog Vijeća - 24. siječnja 2013 - kratki dokument o "formaciji salezijanskih misionara" (http://www.sdb.org/it/Dicasteri/Missioni/Formazione_Missionaria) za sve salezijance u svijetu, potpisan od povjerenika za formaciju i od povjerenika za misije.

Izgleda kontradiktorno! Unatoč tome što smo prisutni u 133 zemlje svijeta, život jednog salezijanca se ograničava često samo na njegove mjesne stvarnosti, zaboravljajući da je dio jedne velike svjetske zajednice u koju je svaki salezijanac sjedinjen redovničkim zavjetovanjem (Konst. 59). Upravo u ovom globaliziranom svijetu jako nam je potrebna misijska formacija.

incorporato per la propria professione. Bez misionarske formacije ne možemo očekivati život obnovu radikalnog evanđeoskog života!

Zahvaljujem svima koji su sudjelovali u izradi dokumenta! Zahvaljujem provincijalima, povjerenicima za formaciju, povjerenicima za misijsko animiranje koji su već pridonijeli da braća bolje upoznaju ovaj dokument. Sve vas pozivam da ga uzmete u ruke i upoznate. Povjeravam cijeli hod Mariji, prvj učenci i misionarki!

D. Václav Klement, SDB
Povjerenik za misije

Presveto Srce Isusovo, pošalji nam dobrih i svetih salezijanskih zvanja!

Don Bosco je gajio veliku pobožnost prema Srcu Isusovu, pobožnosti koja se izražava kroz čestu ispovjed i pričest te svakodnevno sudjelovanje na sv. Misi. To su bili stupovi njegove pedagogije. Snažno ju je savjetovao svojim mladima; objavio je knjižice kao što su: "Nove Uffici" te "Guardia d'Onore"; zadužio je don Bonettija da napiše "Mjesec u čast Srcu Isusovu". U pravilima Oratorija prvi petak u mjesecu uvijek je bio posvećen u čast Presvetom Srcu Isusovu. U molitvenik koji je sastavio za mlade "Giovane provveduto", don Bosco je stavio i kronicu Srca Isusova. Želio je da se ova pobožnost izrazi u dobrim djelima, udaljujući tako mlade od grijeha. Na kraju života, prihvatio je zahtjev pape Lava XIII. te je s velikom žrtvom izgradio baziliku Presvetog Srca Isusova u Rimu. Prvi don Boscov nasljednik, don Mihovil Rua, posvetio je 31. prosinca 1899. cijelu Salezijansku Družbu Presvetom Srcu Isusovu i tom prilikom poslao je svim kućama "naputak" o toj pobožnosti. Naglasio je važnost te pobožnosti u odgojnim kućama i zatražio je da svi novicijati budu Njemu posvećeni. Nekoliko dana prije svoje smrti don Rua zamolio je don Franjo Ceruttija da sastavi molitvu Presvetom Srcu za duhovna zvanja. Don Franjo mu je donio molitvu, koja se ispod nalazi. On ju je odobrio, izmolio i zatražio da se jedna kopija stavi ispod njegovog jastuka:

O cor Jesu sacratissimum,
ut bonos et dignos operarios
piae Salesianorum Societati mittere!
et in ea conservare digneris te
rogamus audi nos!

O Presveto Srce Isusovo
pošalji dobrih i revnih
radnika u salezijansku
Družbu i sačuvaj ih vjernima
u zvanju! Molimo te, usliši nas!

Srce Isusovo, salezijanska župa, Victorias, Filipini

Intervju s Americom poglavorem delegature uz Mozambika na portugalskom s podnaslovima na talijanskom, španjolskom i engleskom <http://vimeo.com/66385990>

Doobar duhovni vođa je tajna sretnog misionara

D prije nego što sam postao salezijanac bio sam profesor engleskog jezika. Postavši salezijanac, tražio sam molbu da postanem misionar u jednoj od zemalja engleskog govornog područja, u Europi ili u jednoj od drugih zemalja. Ostao sam jako iznenađen kad mi je moj provincijal kao đakonu, 2003. godine, predložio da pođem u Mađarsku! Na samome početku nisam baš bio oduševljen samom odlukom, no na kraju sam prihvatio odluku i ostao sam u Mađarskoj tri godine. Na zadnjoj godini teologije u Poljskoj počeo sam učiti mađarski jezik, ali gotovo bez uspjeha. Počelo bi mi se spavati svaki put kad sam ga pokušavao učiti. Nakon što sam postao svećenik otišao sam u Mađarsku, kao prvi misionar „Projekta Europa“. Prve tri godine na poseban način sam posvetio učenju jezika. Osam mjeseci intenzivno sam pohađao tečaj jezika na debrecenskom fakultetu u Budimpešti. Ali jezik i kultura su mi se činili sve čudnijim i težim. Ponekad sam se osjećao poput djeteta jer nisam mogao komunicirati. Izgubio sam svoju samostalnost. Duhovno i psihološki sam patio. U tri navrata sam želio napustiti Mađarsku. Gledajući unatrag, iz tog iskustva sam naučio da druge moram prihvaćati na način na koji želim da ljudi mene razumiju i prihvate. Nakon završenog tečaja poslan sam u Péliföldszentkereszt, gdje je jedan subrat dobio zadaću da me uvede u novu kulturu i jezik. Zahvaljujući njemu imao sam hrabrosti „izvesti na pučinu“. Bilo je dana kada sam bio jako uznemiren i nisam želio predavati jer su se učenici izrugivali s mojim izgovorom mađarskog. Tek kad sam naučio smijati se vlastitim pogreškama osjetio sam se „slobodan“ i skupio sam hrabrosti da nastavim govoriti.

Ubrzo, pronašao sam mnoge dobre prijatelje, koji su mi pomogli u pripremanju propovijedi i u prijevodu. Sada pričam i pišem na mađarskom s jako malo

pogrešaka, zahvaljujući trudu koji sam uložio i poteškoćama koje sam imao prvih godina.

Iako je Mađarska, bila evangelizirana u X. stoljeću, komunistički progon je od 1950. do 1990. gotovo pomeo kršćanstvo. Međutim, uočili smo da govoriti o don Boscu i njegovom odgojnom sustavu služi kao prvi korak evangelizacije, jer je preventivni sustav prožet Radosnom Vijesti. Ambijent koji prihvaća, u našim školama i oratorijima, često postaje prvi korak koji budi zanimanje za vjeru.

Od 2010. godine radio sam u jednoj našoj školi za Rome u Kazincbarciku. Mnogi od

mladića i nastavnika su kršteni, no nažalost ne prakticiraju njihovu kršćansku vjeru. Jako je puno razloga koji čine naš rad mnogo puta kompleksnim, posebice ondje gdje nije nužna samo nova evangelizacija, već i prvi navještaj. Iz tih razloga odlučio sam ostati ovdje zauvijek kao misionar. 2010. godine don Klement me je pozvao na tečaj formacije za nove misionare nakon kojeg sam primio misionarski križ u Valdoccu.

Pronaći duhovnog vođu nije nimalo lako, ali je neizostavno za svakog misionara. To što sam još uvijek u Mađarskoj je zahvaljujući duhovnom vođi koji me redovito duhovno prati. On je osoba s kojom mogu pričati u svakom trenutku. Na početku nije bilo lako, ali s vremenom sam mu otvorio svoje srce, misli, želje i razmišljanja. Sada sam postao sigurniji u moj misionarski poziv i duhovno sam postao stabilniji u suočavanju s izazovima. Zahvaljujući mom duhovnom vođi, sretan sam što sam misionar u Mađarskoj. Naučio sam više voljeti mlade i istovremeno sam bliže Bogu.

*D. Robert Kukuczka
Poljak, misionar u Mađarskoj*

Salezijanska misijska nakana

Regija Europa Zapad - Španjolska, Portugal, Francuska - Belgija (Jug)

Da subraća zapadnoeuropske Regije, zvanjima najsiromašnije od svih osam salezijanskih Regija na svijetu, nastave u Godini vjere izgrađivati kulturu zvanja s vjerom, entuzijazmom i strpljivošću.

Regija Zapadne Europe, broji osam provincija i otprilike 1450 subraće; jedina je regija koja nema vlastiti novicijat; ove 2012-2013. godine ima tri novaka. Ambijenti su jako sekularizirani, slab natalitet i srednja dob braće je vrlo visoka, općenito se nepromiču zvanja za redovnički život. Molimo da Godina vjere i hodočašće don Boscovih relikvija kroz Regiju ojačaju subraću u životu vjere, pobude novo oduševljenje i žar za izgradnju kulture zvanja među mladima u našim ambijentima!

